

Programowanie komputerowe

Zajęcia 9

Konstruktor kopiujący

Jeśli istnieje potrzeba stworzenia kopii obiektu klasy T używany jest konstruktor kopiujący:

```
T(const T& obiekt)
```

Słowo `const` oznacza, że konstruktor ten nie może zmienić oryginału, a referencja jest niezbędna aby nie tworzyć kopii parametru.

Jeśli konstruktor kopiujący nie jest zdefiniowany, kopia obiektu powstaje przez skopiowanie wartości poszczególnych pól. Nie zawsze jest to właściwe, np. gdy obiekt zawiera tablice.

Przeciążenie operatora przypisania

Jeśli x i y są obiektami klasy T , przypisanie

```
x=y;
```

powoduje skopiowanie wszystkich pól y na pola x . Jeśli chcemy, żeby ta operacja była wykonywana w inny sposób, musimy przeciążyć operator przypisania, np.

tak:

```
T& operator=(const T& obiekt);
```

Zwyczajowo przypisanie zwraca obiekt na który przypisujemy wartość. Dostęp do obiektu wykonującej metodę zapewnia wskaźnik `this`, więc ten obiekt to `*this`.

Listy inicjujące

Istnieje możliwość bezpośredniego podania wartości zmiennych w klasie podczas tworzenia obiektu, np. tak:

```
class A {  
public:  
    A(): liczba(7), napis("SIEDEM") {}  
    int liczba;  
    string napis;  
};
```

Wartości podane w nawiasach są użyte do ustawienia początkowej wartości, tak więc liczba przyjmie wartość 7, a napis zostanie stworzony przy pomocy konstruktora z parametrem "SIEDEM".

Destruktory

W klasie można zdefiniować destruktora – jest to funkcja automatycznie wywoływana automatycznie bezpośrednio przy zniszczeniu obiektu. Zazwyczaj usuwa ona tablice stworzone przez obiekt. Destruktor ma nazwę taką jak klasa poprzedzoną tyldą. Przykład:

```
class Lista {  
public:  
    Lista() { t=new int[10]; }  
    ~Lista() { delete [] t; }  
    int* t;  
}
```

Tablica automatycznie się usunie kiedy obiekt przestanie istnieć.

Ćwiczenia

1. Stworzyć klasę, której obiekty reprezentują nieskończone tablice (tj. o indeksach $0, 1, 2, \dots$).
2. Stworzyć klasę Macierz, której obiekty reprezentują macierze 3×3 o współczynnikach typu `double`. Należy udostępnić standardowe operacje na macierzach, takie jak ustawianie współczynników, drukowanie, dodawanie, mnożenie, liczenie wyznacznika, transpozycja. Należy też zadbać o to, aby przypisanie macierzy działało poprawnie (tj. żeby współczynniki tych macierzy były w odrębnych tablicach).
3. Stworzyć klasę Kolejka, która przechowuje ciąg napisów (`string`). Dostępne operacje: dodawanie na końcu, usuwanie pierwszego elementu, drukowanie.